

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

IR

MONGOLIJOS VYRIAUSYBĖS

SUSITARIMAS

DĒL TARPTAUTINIO KELEIVIŲ IR KROVINIŲ VĘŽIMO KELIAIS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Mongolijos Vyriausybė (toliau – Susitariančiosios Šalyse),

atsižvelgdamos į palankų dvišalių prekybinių ir ekonominijų santykijų vystymąsi ir siekdamos plėtoti ekonominį bendradarbiavimą lygybės ir abipusės naudos pagrindu;

siekdamos abipusiškumo pagrindu plėtoti keleivių vežimą autobusais ir (arba) krovinių vežimą krovininėmis transporto priemonėmis ar jų junginiais tarp Lietuvos Respublikos ir Mongoliros (toliau – valstybės) tranzitu per valstybių teritorijas, taip pat į trečiasias šalis ir iš jų ir siekdamos palengvinti šį susisiekimą;

susirūpinusios dėl aplinkos išsaugojimo, rationalaus energijos naudojimo, eismo saugumo užtikrinimo ir vairuotojų darbo sąlygų gerinimo,

susitarime:

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

1. Šis Susitarimas reglamentuoja keleiviu vežimą autobusais ir (arba) krovinių vežimą krovininėmis transporto priemonėmis ar jų junginiuais tarp valstybių teritorijų, tranzitu per jų teritorijas, taip pat į trečiasias šalis ir iš jų.

2. Šis Susitarimas nepažeidžia Susitarančiųjų Šalių teisių ir įspareigojimų pagal kitas jų sudarytas tarptautines sutartis ir susitarimus bei Europos Sajungos teisės aktus.

3. Susitarančiųjų Šalių institucijos, atsakingos už šio Susitarimo nuostatų įgyvendinimą (toliau – atsakingos institucijos), yra šios:

Lietuvos Respublikoje – Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerija;

Mongolijoje – Mongolijos kelių ir transporto plėtros ministerija.

2 straipsnis

Šiame Susitarime vartojamos sąvokos:

Autobusas – motorinė transporto priemonė, kuri pagal savo konstrukciją ir i rangą tinkama vežti daugiau negu devynis asmenis, išskaitant vairuotoją, ir yra tam tikslui skirta.

Krovininė transporto priemonė – motorinė transporto priemonė, skirta ar naudojama kroviniams keliais vežti, kurios didžiausioji leidžiama apkrova yra didesnė nei 3,5 tonos.

Krovinių transporto priemonės jungimys – krovininė transporto priemonė, sujungta su priekaba arba puspriekabe, neatsižvelgiant į priekabos arba puspriekabės registravimo vietą.

Reguliarusis keleivių vežimas – keleivių vežimas autobusais tarp valstybių teritorijų ar tranzitu per jų teritorijas iš anksto sutartais maršrutais ir pagal nustatyta tvarkaraštį, kai keleiviai įlaipinami ar išlaipinami iš anksto nustatytose sustojimo vietose.

Vežėjas – bet kuris fizinis ir bet kuris juridinis pelno siekiantis ar nesiekiantis asmuo, bet kuri juridinio asmens statuso neturinti pelno siekianti ar nesiekianti asociacija ar asmenų grupė arba bet kuri valstybės įstaiga, turinti savarankiško juridinio asmens statusą ar pavaldi tokį statusą turinčiai valdžios institucijai ir besiverčianti keleivių vežimo veikla, arba bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, besiverčiantis krovinių vežimo veikla komerciniais tikslais.

3 straipsnis

1. Autobusai ir (arba) krovinių transporto priemonės ar ju junginiai, kuriais vykdomas šiam Sustartime nustatytas tarptautinis keleivių ir (arba) krovinių vežimas, turi turėti savo valstybės registracijos ir skiriamajį ženklus.

2. Autobuso ir (arba) krovinių transporto priemonės ar jos junginio vairuotojas turi turėti galiojantį nacionalinį ar tarptautinį vairuotojo pažymėjimą, nacionalinius autobuso ir (arba) krovinių transporto priemonės ar jos junginio registracijos dokumentus ir kitus dokumentus, kurių reikia vežimui, ir pateikti juos valstybių kompetentingoms institucijoms pareikalavus.

4 straipsnis

Kabotažinis keleivių ir (arba) krovinių vežimas (kai krovinyse pakraunamas ir iškraunamas, o keleiviai įlaipinami ir išlaipinami tos pačios valstybės teritorijoje esančiuose punktuose) draudžiamas.

5 straipsnis

Vežėjai ir autobusų arba krovinių transporto priemonių ar jų junginių vairuotojai privalo laikytis tos valstybės teritorijoje, kurioje vykdomas vežimas, galiojančių teisės aktų reikalavimų.

6 straipsnis

1. Muitai ir mokesčiai prekėms, vežamoms krovinių transporto priemonėmis ar jų junginiais, registratorius vienos valstybės teritorijoje ir laikinai esančiais kitos valstybės teritorijoje, taikomi vadovaujantis pastarosios valstybės teritorijoje galiojančiaisiais teisės aktais.
2. Autobusai ir krovinių transporto priemonės ar jų junginiai, registruoti vienos valstybės teritorijoje ir laikinai įvažiavę į kitos valstybės teritoriją, taip pat juose esantys degalai atleidžiami nuo muitų, mokesčių, rinkliaučių ir kitų mokesčinių prievoilių, taikomų vadovaujantis pastarosios valstybės teritorijoje galiojančiaisiais teisės aktais. Paleistos detalės turi būti išvežtos atgal arba sunaikintos, kontroliuojant muitinės pareigūnams.
3. Atsarginės dalys, kurios laikinai įvežamos sugedusių, sugadintų ar per eismo ivykį apgadintų autobusų ir (arba) krovinių transporto priemonių ar jų junginių remontui į kitos valstybės teritoriją, atleidžiamos nuo muitų, mokesčių, rinkliaučių ir kitų mokesčinių prievoilių, taikomų vadovaujantis pastarosios valstybės teritorijoje galiojančiaisiais teisės aktais. Paleistos detalės turi būti išvežtos atgal arba sunaikintos, kontroliuojant muitinės pareigūnams.
4. Autobusų ir krovinių transporto priemonių ar jų junginių valdytojams už naudojimąsi kelių infrastruktūra (t. y. atskirais keliu ruožais, tiltais, tuneliais ir kitais kelių inžineriniais techniniais statiniais) taikomi kelių mokesčiai vadovaujantis valstybių teritorijoje galiojančiais teisės aktais.

7 straipsnis

Vykdomant pasienio, muičinės ir kitą kontrolę, taip pat sprendžiant kitus klausimus, atskirai neaptartus šiame Susitarime, taikomos valstybių teritorijoje galiojančių teisės aktų nuostatos.

8 straipsnis

Pasienio, muičinės ir kita kontrolė, vadovaujantis valstybių teritorijoje galiojančiais teisės aktais, vykdoma be eilės, kai vežami gyvūnai, greitai gendantys krovinių, taip pat kai vykdomas reguliarusis keleivių vežimas autobusais.

9 straipsnis

1. Pažeidus kurią nors šio Susitarimo nuostatą vienos iš valstybių teritorijoje, valstybės, kurioje įsisteigės vežėjas, kompetentinga institucija kitos valstybės, kurioje padarytas pažeidimas, kompetentingos institucijos prašymu gali išpėti vežėją.

2. Jeigu vienos iš valstybių teritorijoje pakartotinai pažeidžiamos šio Susitarimo nuostatos, valstybės, kurioje įsisteigės vežėjas, kompetentinga institucija valstybės, kurioje buvo padarytas pažeidimas, kompetentingos institucijos prašymu gali uždrausti vežėjui patekti į valstybės, kurioje buvo padarytas pažeidimas, teritoriją.

3. Informacija apie priemones, kurių buvo imtasi, siunčiama kitos valstybės kompetentingai institucijai.

10 straipsnis

1. Siekdamos užtikrinti šio Susitarimo įgyvendinimą, Susitarančiųjų Šalių atsakingos institucijos keičiasi informacija apie visus savo valstybių teritorijose galiojančių teisės aktų pakeitimus, turinčius įtakos šio Susitarimo įgyvendinimui.
2. Kilus ginčų ir nesutarimų dėl šio Susitarimo nuostatų aiškinimo ar taikymo, Susitarančios Šalys sprendžia juos konsultacijomis arba derybomis.

11 straipsnis

Siekdamos įgyvendinti šį Susitarimą, atsakingos institucijos iš savo valstybių kompetentingų institucijų atstovų sudaro bendrą komisiją, kurios posėdžiai vyksta periodiškai valstybių teritorijoje. Bendras komisijos posėdis rengiamas vienos iš atsakingų institucijų siūlymu, kuris raštu pateikiamas kitai atsakingai institucijai likus mėnesiui iki posėdžio dienos. Bendros komisijos sprendimai iforminami protokolais.

12 straipsnis

Siekiant užtikrinti nacionalinį saugumą, vienos iš valstybių teritorijoje gali būti taikomi eismo apribojimai. Tokius apribojimus taikančios valstybės atsakinga institucija privalo per kuo trumpesnį laiką pranešti apie tai kitos valstybės atsakingai institucijai.

KELEIVIŲ VEŽIMAS

13 straipsnis

1. Reguliarusis keleivų vežimas organizuojamas valstybių kompetentingų institucijų abipusiu sutarimu ir vykdomas turint leidimus, išduodamus joms susitarus.
2. Pasiūlymus organizuoti tokį vežimą valstybių kompetentingos institucijos iš anksto perduoda viena kitai. Šiuose pasiūlymuose turi būti nurodyta tokia informacija:
 - a) vežėjo pavadinimas;
 - b) vykimo maršrutas;
 - c) eismo tvarkaraštis;
 - d) keleivių vežimo tarifas;
 - e) sustojimo punktai, kuriuose vežėjas įlaipina ir išlaipina keleivius;
 - f) numatomas vežimo laikotarpis ir vežimo reguliarumas.
3. Valstybių kompetentingos institucijos gali viena kitos prašyti papildomos informacijos, kurios reikia leidimui išduoti.
4. Valstybių kompetentingos institucijos išduoda leidimus važiuoti tuo kelio ruožu, kuris eina per jų valstybių teritoriją. Leidimai galioja ilgiausiai penkerius metus. Juose nurodomos veiklos sąlygos.
5. Jeigu reguliarojo keleivių vežimo paslauga praranda paklausą, vežėjas gali ją nutraukti apie tai prieš tris mėnesius pranešęs leidimus išdavusioms valstybių kompetentingoms institucijoms ir klientams.
6. Valstybės kompetentinga institucija sprendimą dėl leidimo išdavimo arba atsisakymo ji išduoti turi priimti per tris mėnesius nuo prašymo išduoti leidimą gavimo dienos.

7. Jeigu reguliarojo keleivių vežimo paslaugą teikia vežėjų grupė, leidimai išduodami visiems vežėjams. Leidime turi būti nurodyti visų vežėjų pavadinimai.

14 straipsnis

1. Vežti keleivius neregulariuoju maršrutu autobusais tarp valstybių teritorijų ar tranzitu per jų teritorijas, išskyrus šio Susitarimo 15 straipsnyje nustatyta vežimą, reikia leidimų, kuriuos išduoda valstybių kompetentingos institucijos.
2. Kiekvienam keleiviui vežimui turi būti išduotas atskiras leidimas, kuriuo suteikiamą teisę atlkti vieną kelionę į abi puses.
3. Valstybių kompetentingos institucijos kasmet perduoda viena kitai tarpusavyje suderintą skaičių leidimų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje. Šie leidimai turi būti antspauduoti ir pasirašyti leidimą išdavusios valstybės kompetentingos institucijos.
4. Leidimai, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje, galioja 13 mėnesių nuo kiekvienu kalendorinių metų pradžios. Leidimas galiож autobusui, kuriuo vežami keleiviai.

15 straipsnis

1. Šio Susitarimo 14 straipsnio 1 dalyje nustatyty leidimų vežti keleivius autobusais neregulariuoju maršrutu nereikia šiais atvejais:
 - a) jeigu ta pati keleivių grupė vežama tuo pačiu autobusu visą kelionę, kuri prasideda ir baigiasi tos valstybės, kurioje registruotas autobusas, teritorijoje;
 - b) jeigu ta pati keleivių grupė vežama tranzitu per valstybės teritoriją tuo pačiu autobusu visą kelionę, kuri prasideda ir baigiasi tos valstybės, kurioje registruotas autobusas, teritorijoje;

- c) jeigu kelionė prasideda valstybės teritorijoje, kurioje registruotas autobusas, ir baigiasi kitos valstybės teritorijoje, su sąlyga, kad autobusas grįžta į pirmosios valstybės teritoriją be keleiviu;
- d) jeigu kelionė prasideda valstybės teritorijoje, kurioje registruotas autobusas, be keleiviu, su sąlyga parvežti keleivius atgal į valstybės teritoriją, kurioje yra registruotas autobusas;
- e) jeigu sugedės autobusas keičiamas kitu.

2. Vykdymas šio straipsnio 1 dalyje nustatyta vežimą, autobuso vairuotojas privalo turėti kelionės lapą, užpildytą iki kelionės pradžios.

3. Leidimų, nustatytų šio Susitarimo 14 straipsnio 1 dalyje, nereikia, jeigu į pirmają kelionę į valstybės teritoriją, kurioje bus užregistruotas autobusas, vykstama išigytais naujais autobusais be keleiviu.

KROVINIŲ VEŽIMAS

16 straipsnis

1. Krovinių vežimas tarp abiejų valstybių teritorijų ar tranzitu per jų teritorijas, taip pat į trečiasias šalis ir (arba) iš jų vykdomas krovininėmis transporto priemonėmis ar jų junginiiais pagal valstybių kompetentingų institucijų išduodamus leidimus, išskyrus šio Susitarimo 17 straipsnyje nustatytą vežimą.

2. Kiekvienam krovinių vežimui turi būti išduotas atskiras leidimas, kuriuo suteikiama teisė atligli vieną reisą į abi puoses. Jei krovinių transporto priemonė turi priekabą ar puspriekabę, leidimas išduodamas tik sunkvežimiui ar transporto priemonėi, velkančiai priekabą ar puspriekabę.

3. Valstybių kompetentingos institucijos kasmet perduoda viena kitai tarpusavyje suderintą skaičių leidimų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje. Šie leidimai turi būti antspaudoti ir pasirašyti leidimą išdavusios valstybės kompetentingos institucijos.

4. Leidimai, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje, galioja 13 mėnesių nuo kiekvienų kalendorinių metų pradžios. Leidimas galioja krovininei transporto priemonei ar jų junginiui, neatsižvelgiant į tai, kurios valstybės teritorijoje registruota puspriekabę ar priekaba.

5. Vežėjas, vykdantis šiam Susitarime nustatytą krovinių vežimą, valstybių kompetentingoms institucijoms pareikalavus, turi pateikti krovinio vežimo sutartį patvirtinančį dokumentą – važtarasčį. Važtarasčio forma turi atitikti Tarptautinio krovinių vežimo kelias sutarties konvencijos (CMR), priimtos 1956 m. gegužės 19 d. Ženevoje, ir Tarptautinio krovinių vežimo kelias sutarties konvencijos (CMR) papildomo protokolo dėl elektroninio važtarasčio, priimto 2008 m. vasario 20 d. Ženevoje, reikalavimus.

17 straipsnis

1. Leidimų, nustatytų šio Susitarimo 16 straipsnyje, nereikia vežant:
 - a) kilnojamajį turą, kai keliamasi į nuolatinę gyvenamają vietą;
 - b) mirusiujujų palaikus ir urnas su mirusiujujų pelenais;
 - c) medžiagias ir eksponatus, skirtus mugėms ir parodoms;
 - d) technines priemones, įranga, gynybūnus, taip pat kitą inventorių ir turta, skirtą sporto ir kitiems renginiams, garso įrašams daryti, kino ir televizijos laidoms filmuoti;
 - e) pašto siuntas;
 - f) krovinius, skirtus techninėi pagalbai sugadintoms transporto priemonėms suteikti;
 - g) medicininę įrangą ir medikamentus, skirtus skubai pagalbai suteikti stichinių nelaimių atvejais, taip pat teikiant humanitarinę pagalbą;
 - h) krovinius kroviniinėmis transporto priemonėmis ar jų junginiiais, kurių didžiausioji leidžiamoji masė, išskaitant priekabas, ne didesnė kaip 6 tonos;

- i) daiktus iš oro uosto arba į oro uostą, įvykus lėktuvu avarijai arba lėktuvui nusileidus dėl reiso pakeitimo ar atidėjimo;
- j) sugedusias arba per eismo įvykių sugadintas transporto priemones;
- k) atsargines dalis ir atsargas, skirtas jūrų laivams ir orlaiviams.

2. Išimtys, nustatytos šio straipsnio 1 dalies c ir d punktuose, galioja tik tais atvejais, jeigu įsipareigojama vežama krovinių išsvežti iš valstybės pasibaigus renginiui.

3. Leidimų vežti krovinius nereikia pirmajai kelionei išsigytomis naujomis nepakrautomis krovininėmis transporto priemonėmis, taip pat jeigu nepakrauta krovinė transporto priemonė siunčiama pakeisti kitos valstybės teritorijoje sugedusios krovininės transporto priemonės arba pataisyta krovinė transporto priemonė grįžta į valstybę, kurioje ji registruota.

SVORIAI IR MATMENYS

18 straipsnis

1. Jeigu autobusų ir (arba) krovinių transporto priemonių ar jų junginių matmenys, ašies apkrova ar masė viršija kitoje valstybėje nustatytais transporto priemonių ar jų junginių matmenis, ašies apkrovą ar masę, vėžėjas turi gauti specialų tos valstybės kompetentingos institucijos leidimą.

2. Valstybių kompetentingos institucijos turi atsakyti į prašymą išduoti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą specialų leidimą ne vėliau kaip per 10 dienų nuo prašymo gavimo.
3. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje minėtame specialiaiame leidime numatomas autobusų ir (arba) krovinių transporto priemonių ar jų junginių eismas tam tikru maršrute, turi būti vežama tuo maršrute.

PAVOJINGŲJŲ IR GREITAI GENDANČIŲ KROVINIŲ VEŽIMAS

19 straipsnis

Pavojingųjų ir greitai gendančių kroviniių vežimas tarp abiejų valstybių teritorijų, tranzitu per jų teritorias, taip pat į trečiasias šalis ir iš jų vykdomas laikantis Susitariančiųjų Šalių atitinkamų įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimų.

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

20 straipsnis

Šio Susitarimo nuostatos bet kuriuo metu gali būti pakeistos ir papildytos abipusiu rašytiniu abiejų Susitariančiųjų Šalių sutarimu. Visi pakeitimai ir papildymai įsigalioja šio Susitarimo 21 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

21 straipsnis

1. Šis Susitarimas įsigalioja praėjus 30 (trisdešimčiai) dienų nuo tada, kai diplomatiniai kanalais gaunamas paskutinis pranešimas, kuriuo Susitariančios Šalys praneša viena kitai užbaigusios visas atitinkamas valstybių nacionalinės teisės nustatytas procedūras, būtinas šiam Susitarimui įsigalioti.

2. Šis Susitarimas sudaromas neribotam laikui.

3. Kiekviena Susitarančioji Šalis gali nutraukti šį Susitarimą, raštu pranešdama apie tai kitai Susitarančiai Šalai. Tokiu atveju Susitarimas nustoja galioti 90-a (devyniasdešimtą) dieną nuo tada, kai kita Susitarančioji Šalis gauna tokį pranešimą.

Pasirašyta Vilniuje 2019 m. birželio 10 d. dviem egzemplioriais lietuvių, mongolių ir anglų kalbomis. Visi tekstai turi vienodą teisinę galią.

Kilus nesutarimų dėl šio Susitarimo nuostatų aiškinimo, vadovaujamas tekstu anglų kalba.

Lietuvos Respublikos

Vyriausybės vardu

Mongolijos

Vyriausybės vardu

